

Sygn. akt II K 517/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Targu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Biskup

Protokolant: st.sekr.sądowy Marta Sobolewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2017 roku z oskarżenia publicznego sprawy:

A. Z.

s. J. i B. z domu K.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 10 lipca 2012r. do 29 marca 2015r. i od 25 stycznia 2016r. do 21 maja 2017r. w S. rejonu (...), uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu sygn. akt I C 1076/09 obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki D. Z., przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 kk

I. Oskarżonego A. Z. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występki z art. 209 § 1 kk i za to na mocy art. 209 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego A. Z. od ponoszenia kosztów sądowych w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

Przewodniczący:

Sygn. akt II K 517/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 października 2017r.

A. Z. oskarżony został o to, że:

w okresie od 10 lipca 2012r. do 29 marca 2015r. i od 25 stycznia 2016r. do 21 maja 2017r. w S. rejonu (...), uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu sygn. akt I C 1076/09 obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki D. Z., przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. Z. jest ojcem małoletniej córki D. Z., urodzonej w dniu (...) z małżeństwa z E. Z. (1).

/dowód: wyjaśnienia osk. A. Z. k.22-23 i 52, zeznanie świadka E. Z. k. 16-17 i 53, odpis skrócony aktu urodzenia k. 12/

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 26.02.2010r. sygn. akt I C 1076/09 orzekającym rozwód pomiędzy oskarżonym, a matką dziecka na oskarżonego A. Z. nałożony został obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki D. w kwocie 250 złotych miesięcznie.

/dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu sygn. akt IC 1076/09 k. 9, zeznanie świadka E. Z. k. 16-17 i 53/

Oskarżony A. Z. w okresach zarzutu od dnia 10 lipca 2012r. do dnia 21 maja 2017r. z wyjątkiem okresu od 30.03.2015r. do 24.01.2016r. kiedy to odbywał karę pozbawienia wolności, pracował, podejmując prace dorywcze na budowach zarabiając miesięcznie ok. 1000 zł.

/dowód: pismo P.U.P. w N. k. 10, wyjaśnienia osk. A. Z. k. 22-23, 52, odpis wyroku wraz z adnotacją o wykonaniu kary k. 31/

Od dnia 26.02.2010r. do dnia 21 maja 2017r. oskarżony nie przekazywał na utrzymanie małoletniej córki D. żadnych, nawet najmniejszych kwot, nie przekazywał żadnych prezentów ani nie korzystał z prawa do jej odwiedzania. Egzekucja komornicza prowadzona wobec oskarżonego okazywała się bezskuteczną. Takie postępowanie oskarżonego A. Z. naraziło jego córkę D. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych bowiem matka dziecka, E. Z. (1) zarabiając miesięcznie 1.400 złotych nie była w stanie samodzielnie z własnych środków zaspokoić podstawowych potrzeb życiowych nastoletniej już córki D. i zmuszona była w okresach tych korzystać z zastępczej finansowej pomocy alimentacyjnej organów samorządowych w kwotach po 250 złotych miesięcznie oraz pomocy rodziców, u których wraz z córką mieszkała.

/dowód: zeznanie świadka E. Z. k. 16-17 i 53, pismo U.M. w R. k. 1-2, decyzja Burmistrza R. k.3, zaświadczenie komornicze k.4, pisma k. 5-6/

Oskarżony A. Z. nie skorzystał z prawa do składania wyjaśnień przed Sądem, a w postępowaniu przygotowawczym do postawionego mu zarzutu przyznał się wyjaśniając, że po orzeczeniu rozwodu płacił alimenty jedynie na najstarszą córkę E.. Jego źródłem utrzymania są podejmowane prace dorywcze na budowach i nie potrafi wytłumaczyć dlaczego nie alimentował córki D. i nie dawał jej żadnych prezentów, a jedynie raz w 2017r. odwiedził córkę D. w S., gdy żona była w pracy. Nie ma nic na swoje usprawiedliwienie.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. Z. k. 52 i 23/

Oskarżony A. Z. jest rozwiedziony, jest ojcem trojga dzieci, dwójki dorosłych i małoletniej D. Z., z zawodu jest rzeźnikiem masarzem, utrzymuje się z podejmowanych prac dorywczych w budownictwie, zarabiając 1000 złotych miesięcznie, był wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa p-ko mieniu dopuszczając się tego rodzaju przestępstw także w warunkach recydywy.

/dowód: protokół k. 22-23, inf. z K. k. 24-26, odpisy wyroków k. 29-34, informacja o stanie majątkowym k.27/

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd dał wiarę szczerym, przekonującym i logicznym zeznaniom świadka E. Z. (1), co do nie łożenia alimentów przez oskarżonego A. Z. oraz narażenia tym D. Z. na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych.

Z zeznań E. Z. (1) wprost wynika, że okresie zarzutów żadnych pieniędzy od oskarżonego na córkę D. nie otrzymała.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach, które jako obiektywne uznał za wiarygodne. Dane zawarte w dokumentach Urzędu Miasta R. w pełni potwierdzają wystąpienie stanu niedostatku D. Z. w okresie pobierania alimentów w zastępczej formie.

Sąd obdarzył generalnie wiarygodnością wyjaśnienia oskarżonego A. Z., w których ten przyznał się do zupełnego ignorowania swych zobowiązań alimentacyjnych wobec małoletniej córki D. z wyjątkiem tej ich części, gdzie wyjaśnił, że w 2017r. odwiedził raz małoletnią córkę D. w jej domu w S.. W tej części bowiem wyjaśnienia oskarżonego nie znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach w tym zeznaniu E. Z. (1), która wprawdzie potwierdziła, że do spotkania takiego doszło lecz dopiero we wrześniu 2017r. i jedynie przy okazji spotkania oskarżonego z córką E. poza miejscem ich zamieszkania.

Sąd stan faktyczny oparł także na dowodach z dokumentów w postaci odpisu skróconego aktu urodzenia k. 12, odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu sygn. akt IC 1076/09 k. 9, pisma P.U.P. w N. k. 10, odpisu wyroków wraz z adnotacją o wykonaniu kary k. 29-34, pisma U.M. w R. k. 1-2, decyzji Burmistrza R. k.3, zaświadczenie komorniczego k.4, pism k. 5-6, informacji z K. k. 24-26, informacji o stanie majątkowym k.27 bowiem dowodów tych żadna ze stron nie kwestionowała.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 209 § 1 k.k. odpowiedzialność karną za to przestępstwo ponosi ten „kto, upoczywie uchyla się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych”.

Oskarżony A. Z. popełnił występki z art. 209 § 1 k.k. bowiem w okresie od 10 lipca 2012r. do 29 marca 2015r. i w okresie od 25 stycznia 2016r. do 21 maja 2017r. w S. rejonu (...), upoczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy oraz wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 26.02.2010r. sygn. akt I C 1076/09 obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki D. Z., przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Popelniając powyższe przestępstwo oskarżony A. Z. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem posiadając pełną zdolność do rozpoznania znaczenia podejmowanego działania i pokierowania swoim postępowaniem pracując w tym okresie dorywczo na budowach, posiadając na to środki, w pełni świadomie zdecydował się na nie alimentację córki D..

Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia również to, iż oskarżony A. Z. obecnie nie figuruje w stosownych rejestrach jako osoba bezrobotna, w okresie od 6.02.2012r. do 24.07.2014r. figurował jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, a status ten utracił w dniu 25.07.2014r. z powodu niestawienia się w Powiatowym Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie (k. 10).

W ocenie Sądu takie zachowanie oskarżonego A. Z. było przejawem świadomego zaniedbywania obowiązków ojcowskich, a także lekceważenia obowiązującego prawa w zakresie zapewnienia podstaw bytowych swojemu potomstwu.

Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego A. Z. stanowiło także działanie upoczywie ze względu na długi czas jego trwania.

Podsumowując oskarżony dopuścił się czynu bezprawnego, karalnego, karygodnego w sytuacji, w której mógł zachować się zgodnie z przepisami prawa.

Sąd za popełnione przestępstwo wymierzył oskarżonemu A. Z. na podstawie art. 209 § 1 k.k. stosując art. 4 § 1 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Warunkowemu zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności sprzeciwia się wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego w tym także na karę pozbawienia wolności oraz nieustabilizowany tryb jego życia uniemożliwiający np. kontrolowanie okresu próby oskarżonego co przejawia się np. ignorowaniem pism sądowych.

Sąd odstąpił też od wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju, kary ograniczenia wolności uznając to za niecelowe. Przeprowadzone do tej pory postępowanie karne nie spowodowało zmiany zachowania oskarżonego. Do dnia rozprawy oskarżony ten nie rozpoczął wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec córki D., a nadto dlatego, że wykonanie tego rodzaju kary orzeczonej uprzednio wobec tego oskarżonego w sprawie II K 203/17 jest bezskuteczne (akta Sądu Rejonowego w Nowym Targu sygn. akt Kkow 157/17) także z powodu niereagowania oskarżonego na wezwania kuratora sądowego.

Orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego, uwzględnia znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionego przestępstwa nadto w stopniu dostatecznym uwzględnia cele kary tak w zakresie społecznego jej oddziaływania jak też cele zapobiegawcze i wychowawcze. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu A. Z. kara powinna spełnić ustawowe cele, w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej uświadamiając oskarżonemu naganność jego działania i odwodząc go od podejmowania tego typu działań w przyszłości.

Przy wymiarze kar wzięto pod uwagę – zgodnie z art. 53 k.k. – szereg okoliczności mających wpływ na wymiar kary, a zwłaszcza motywację oskarżonego i sposób jego działania, stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, stopień winy i postać zamiaru, a przede wszystkim jego niepoprawność.

Ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd miał na uwadze postać jego zamiaru, który był każdorazowo w odniesieniu do oskarżonego zamiarem bezpośrednim.

W ocenie Sądu motywacja A. Z. w odniesieniu do czynu jaki mu zarzucono jest szczególnie naganna, ponieważ działał on z pełnym lekceważeniem norm porządkujących życie społeczne oraz porządek prawny.

Sąd na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych tej sprawy obciążając nimi w całości Skarb Państwa mając na uwadze ciężący na oskarżonym obowiązek alimentacyjny.

Przewodniczący.